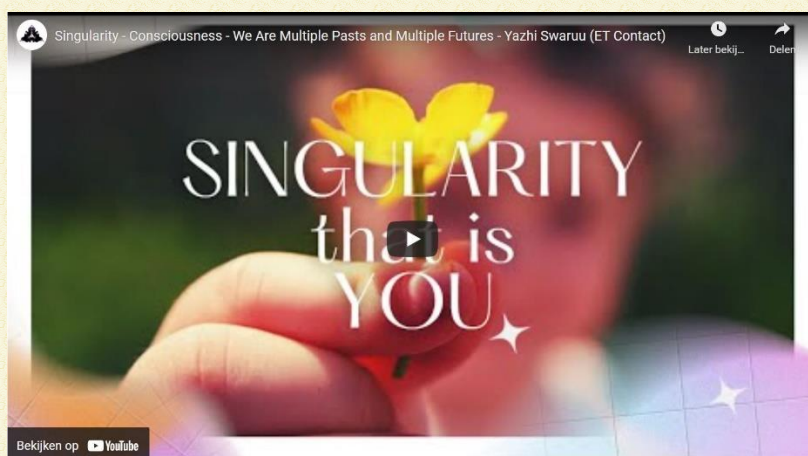
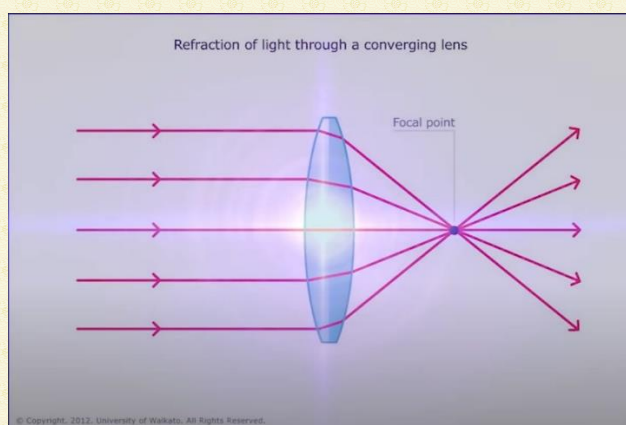

20210805-Taygeta-NL-Singulariteit-Bewustzijn-Wij-Zijn-Meervoudige-Verleden-en-Meervoudige-Vooruitzichten

Singulariteit - Bewustzijn - Wij zijn meervoudige Verleden en meervoudige Toekomst - Yazhi Swaruu (ET Contact)

Yazhi: Al het verleden convergeert in het NU en van daaruit verspreidt het zich in een oneindige hoeveelheid toekomst. Het is het resultaat van ontelbare tijdlijnen die samenkomen om je huidige tijdlijn te vormen, wie je nu bent. Dus oneindig veel verledens komen samen in het NU om zich vervolgens te verspreiden in oneindig veel mogelijkheden van de toekomst.

De rode lijnen zijn tijdlijnen uit het verleden met verschillende dingen die zich daarin persoonlijk en collectief voordoen. Voor mij is een nexuspunt elk punt waar je je aandacht op richt. Het nexuspunt is de zwarte stip. Je punt van aandacht, het nu. Elk punt, elke exacte plaats in de tijd is een nexus punt als je aandacht erop richt.

Wat was je aan het doen afgelopen november 2019, tweede zondag om 17:43 uur? Dat weet je waarschijnlijk niet meer. Dus dat is geen nexuspunt. Maar, had je een simpele foto genomen van dat moment, dan wordt het een nexus punt.

Nu, in ruimte... tijd, in fysica, wat zou de zwarte stip in de afbeelding hierboven zijn? Een Singulariteit. Je convergeert alle tijdlijnen in één. En ik sta erop dat het een singulariteit is. Ook convergeren in het besef dat elke persoon met een bewustzijn op zichzelf een eigen Universum is. Dus er is geen ander bestaan voor die persoon. Dus niets bestaat buiten zijn bewustzijn. Dus ieder van ons, 'mensen', zijn het Universum voor onszelf. Dus wij zijn het fragment van de Bron en de Bron, de eenheid zelf, tegelijkertijd. En creëren ook een ander ongedefinieerd, niet zo tastbaar en zelfs moeilijk te bevatten, steeds evoluerend collectief universum, dat één eigenschap heeft boven alle andere, die het definieert: het is illusoir.

Gosia: Definieer Singulariteit voor niet-fysici alstublieft?

Yazhi: Betekenis in de natuurkunde, een punt in de ruimtetijd dat oneindig veel massa heeft, vastgehouden in een oneindig kleine ruimte. Een zwart gat. Metafysisch gesproken, je bent alles samengeperst in jezelf. En dit is empirisch voor mij, geen theorie, en ik heb veel tijd gehad om dit te bevestigen. In essentie is het boven Taygetan technologie of begrip. Ik heb de gegevens, voornamelijk in Suzy's AI, en in mijn hoofd. En ik heb mijn best gedaan om dit over te brengen. En ik beweer stoutmoedig dat alles wat de wetenschap vertelt en verklaart fout is. En dan bedoel ik zelfs Taygetan, Federatie wetenschap, of wat dan ook. En laat me niet beginnen over de menselijke wetenschap. Al die kromme ruimtetheorie is niets anders dan een wiskundig zelfonderhoudend zootje dat de buitenwereld niet weerspiegelt.

Swaruu X: Denk aan een zeer groot aantal parallelle lijnen, die elk een tijdlijn vormen (er zijn er oneindig veel, maar denk aan zo'n 100 voor dit voorbeeld). Ze buigen af naar een punt dat een singulariteit is. Dat is de waarnemer-bewustzijn, wie het ook is. De 100 lijnen komen op dat punt samen als een zwart gat. Die lijnen vertegenwoordigen meerdere verschillende verledens, van bijna hetzelfde tot extreem verschillend. Al deze veelvoudige verledens, zelfs die welke onderling tegenstrijdig zijn, vormen het heden, dat de waarnemer is. Volgens het niveau van bewustzijn van die waarnemer ook.

En van daaruit scheiden de lijnen zich weer in 100 vooruit, die de mogelijkheden zijn naargelang welk verleden overheerst in het bewustzijn van die bewuste waarnemer. Het verleden ligt niet vast, en er is er ook niet maar één, net zomin als de toekomst. En zowel het verleden als de toekomst zijn afhankelijk van wat het bewustzijn - waarnemer denkt en waarneemt.

Aangezien er vanuit ons gezichtspunt geen dichtheden als zodanig zijn, zijn er ook geen tijdlijnen of alternatieve universa. Zie tijd en ruimte als vele parallelle lijnen, stel ze je voor in je geestesoog. Ze bewegen zich voorlopig in één richting, elke lijn vertegenwoordigt een andere tijdlijn, verschillende gebeurtenissen op dezelfde datum. Ze komen allemaal samen bij de waarnemer, jij als bij een zwart gat. Dus alle lijnen buigen en komen samen op dat punt, het nu, en het nu ben jij, je bewustzijn en gewaarzijn.

Dus alle versies van al je vorige levens, tijdlijnen en gebeurtenissen, afwisselend of niet, inclusief al die ontelbare gebeurtenissen die niet plaatsvonden in je waarneembare verleden maar wel in een andere tijdlijn, komen samen in die singulariteit die het nu is, dat ben jij. Dus het nu, jij bent gemaakt van alles wat jij je verleden noemt, of je dat verleden nu geleefd hebt of niet. Het is hetzelfde, het maakt nog steeds uit wie je bent.

Maar wat je ziet als de toekomst zijn weer al die lijnen die uit jou komen, die uit dat singulariteitspunt komen en voorwaarts bewegen, elk is een mogelijkheid, een potentieel. Ze zijn allemaal even echt als de volgende, en het zijn je gedachten, je frequentie, die zullen bepalen welke je bewust zult ervaren.

Elk punt van bewustzijn is per definitie een Singulariteit in een veld van zwaartekracht. Maar van al die potentiële lijnen zijn sommige waarschijnlijker dan andere, gebaseerd op de keuzes die je in het verleden hebt gemaakt, jijzelf of een collectieve tijdlijn. Het is dus mogelijk om met enige zekerheid te voorspellen wat er daarna zal gebeuren, maar als dat basispunt, of die geschiedenis, verwarrend en chaotisch is, zal het moeilijker te voorspellen zijn. En de Aarde is nu uiterst chaotisch, zoals ze nu is!

Een ander probleem is dat hoe verder je vooruit wilt voorspellen, hoe meer variabelen er naar voren komen en in het spel komen, dus hoe verder vooruit, hoe moeilijker te voorspellen, altijd. Het is gemakkelijk te voorspellen waar we over 3 minuten allemaal zullen zijn, de kans is groot dat we hier dan nog zitten! Ik kan dus wel enkele toekomstige resultaten voor de Aarde voorspellen, maar ze zullen niet in steen gebeiteld zijn.

Dit is het probleem met helderzienden en mensen die de toekomst kunnen zien, zij kunnen alleen zien wat gebaseerd is op hun persoonlijke frequentie, dus het zal hun toekomst zijn, maar niet de toekomst als in steen gebeiteld. En er zijn evenveel verledens die het nu vormen als mogelijke toekomst. Ontelbaar veel.

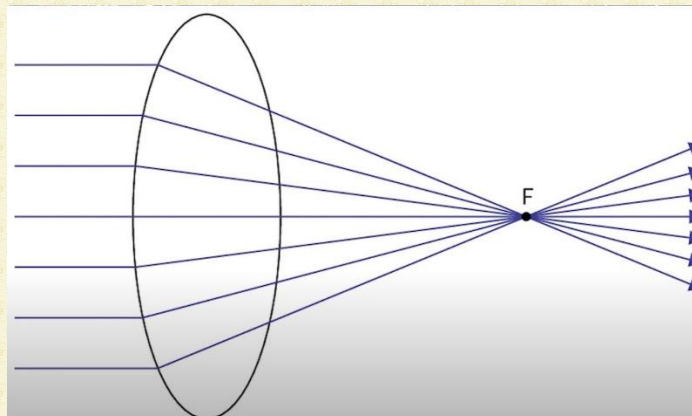
Maar het wordt nog erger. Dat is alleen maar achterom en vooruit kijken. Nog steeds denkend aan lineaire tijd, verleden en toekomst. Het wordt vreemd als je komt met 3D tijd als in D voor dimensionaal,

dat is tijd die beweegt in elke denkbare richting.

De meeste mensen kunnen tijd slechts waarnemen als bewegend in één richting op één lijn:

Past >-----> Future

Maar tijd in het algemeen ziet er meer zo uit:

Dan wordt het ingewikkelder.

Yazhi: We leven allemaal in verschillende dichtheden en dimensies tegelijk. En ze komen allemaal samen in het nu, zoals in wie je nu bent, dus parallelle universa zijn niet gescheiden, ze voeden elkaar allemaal omdat ze elkaar allemaal definiëren, ze zijn allemaal met elkaar verbonden.

Dus zelfs in een parallel universum, waar je eigenlijk in Tanzania bent gaan wonen en je daar sinds je 17e woont, en nooit Tanzania hebt verlaten, en je een mooi dierenreservaat hebt, kun je het gevoel hebben dat dat alternatieve universum-leven van jou niets te maken heeft met je huidige leven. En vanuit een lager gezichtspunt is dat niet zo, maar van bovenaf is het allemaal met elkaar verbonden en alles wat je daar in Tanzania beleeft, vormt ook je huidige leven daar in Finland. Zoals uw leven vandaag ook uw leven in Tanzania vormt en beïnvloedt. Uw waarden en reacties, uw persoonlijkheid zelf is de som van al uw ontelbare levensvariëaties in parallelle universa.

(Omdat er geen "Parallele Universa" als zodanig zijn, dat zijn dichtheden ook niet, het zijn slechts ofwel menselijke interpretaties, middelen om te proberen iets te begrijpen dat zo complex is dat ze het niet in één stuk kunnen begrijpen, dus moeten ze het in "tailles de morsure" (hapklare brokken) knippen om het te kunnen verwerken. Hetzelfde geldt voor dit, het is te veel voor hen allemaal tezamen, menselijk en niet-menselijk. "Bite Size" interpretaties van iets dat te groot is om te verwerken vanuit dat lagere perspectief).

Omdat praten over "Gosia" als één wezen onder de naam Gosia, en afgeleiden, wordt ze zo groot dat het gewoon te moeilijk en uitdagend is om te begrijpen dat alle tijdlijnen en alternatieve universa slechts een illusie zijn en er alleen eenheid is, zelfs in geïsoleerde identiteiten zoals het concept van Gosia. Die op haar beurt ook weer een fragment is van iets dat nog groter is.

Tijdspringen over en weer gedurende 12 levens heeft me de alternatieve universa en alternatieve tijdlijnen laten zien als slechts een illusie. Ze komen allemaal samen om één massa te worden, één eenheid die jij bent.

Zoals ik al eerder heb gezegd, stel je ontelbare lijnen voor, die jouw verleden of welk verleden dan ook vertegenwoordigen, en die allemaal samenkomen in een zwart gat-singulariteit die ze allemaal opslokt in één punt in de ruimte-tijd. Een singulariteit is een punt in de ruimte-tijd dat oneindig veel massa bevat op een plaats die oneindig klein is volgens de menselijke fysica.

Dat punt in de ruimte-tijd ben jij vandaag, je geest, je bewustzijn, dat gevormd wordt door al die miljarden ontelbare variëaties van "jou" die overal alternatieve levens en ervaringen leiden. Dat is de lijn

en de stroom, of Flux ← ← het exact juiste woord hiervoor, van zwaartekrachtbewustzijn dat naar dat singulariteitspunt in ruimtetijd stroomt om JOU te vormen.

En vanaf dat punt bezit je ook oneindig potentieel, en met oneindig potentieel creëer je oneindig veel tijdlijnen, in mijn voorbeeld voorgesteld als een oneindig aantal lijnen die uit het Zwarte Gat - de Singulariteit komen die jij bent en die alle dingen en alle beslissingen die je in je leven kunt maken voor je stellen.

Gosia: Ja. Ik denk dat ik het begrijp. Maar het is een beetje een domper omdat ik bijvoorbeeld denk dat ik vandaag gelukkig ben en me gelukkig voel, maar morgen ben ik dat misschien niet meer omdat er iets met Tanzania gebeurt Gosia? Het is een stom en dom voorbeeld, simpel misschien... maar werkt het ook zo?

Yazhi: Dat zou kunnen als het iets sterks is, maar in werkelijkheid ben je niet alleen verbonden met de Tanzania Gosia, maar ook met talloze andere Gosia's tegelijk, dus wat er ook met hen gebeurt, het heeft geen directe invloed op de Gosia van vandaag als het enige dat haar beïnvloedt. Omdat we allemaal elke dag sterven in die andere tijdlijnen. En hebben slechte dagen enz.

Gosia: Nou dan moeten al die slechte dagen versus goede dagen zichzelf de hele tijd opheffen. Ik weet dat ik hier een beetje simplistisch en verdeeld ben.

Yazhi: Ja, en wat je leeft en wat je ziet wordt bepaald door je vibe van waar je nu staat. Het is een web van ontelbare Gosia's. Dus als één Tanzania Gosia een slechte dag heeft, heeft dat niet echt invloed op jou. En dan komt het concept van het kennen van je frequentie in het spel. Dat wil zeggen dat je op de positieve tijdlijnen of sporen bent volgens je gedachten volgens de zeer reële wet van spiegels.

Gosia: Juist. Dus de positieve zullen mij meer beïnvloeden als ik van een positievere frequentie ben?

Yazhi: Ja.

Gosia: Ja, ik denk dat ik dit allemaal begrijp. Het enige kleine "probleem" dat ik nog heb... is dat de Tanzania Gosia mij hier vormt. Want dit betekent dat ik niet veel controle heb over wie ik ben of hoe ik wil zijn, lijkt het. Natuurlijk zijn we wat we zijn, en hebben we daar geen controle over, maar sommige dingen denk ik graag dat we in onszelf KUNNEN creëren of ons kunnen herscheppen of wat dan ook. Maar ik denk, nu ik er zo over nadenk, dat zelfs het idee dat ik mezelf kan creëren en herscheppen waarschijnlijk ook ergens vandaan komt haha. Dus uiteindelijk, ja... waar IS de ware ik? In allemaal, denk ik.

Yazhi: Wij, degenen die we typen en denken, hebben niet alles in de hand, helaas. Niet jij, niet Anéeka, niet ik.

Gosia: Wie dan wel? Een conglomeraat van ons tegelijkertijd? Want ik dacht dat het onze vroegere ervaringen en keuzes zijn die ons vormen, maar het blijkt dat het niet alleen onze onmiddellijke vroegere ervaringen zijn, maar ook vroegere, huidige ervaringen van onze PARALLELE zelve, die schijnbaar niets met ons te maken hebben! Dat is zeker een nieuw en verruimend concept.

Yazhi: Wie? Sommigen zouden dit losjes ons "Hoger Zelf" noemen, hoewel ik daar niet van houd.

Want vanuit ons gezichtspunt, nu, wie we nu zijn, hier typend, en in mijn geval luisterend naar French Rock, zijn we onze eigen beste versies van onszelf en vanuit dit gezichtspunt, beperkt of niet, controleren we zoveel als we kunnen. En we zijn de beste als we kunnen zijn.

Maar zelfs hier zijn we niet onder volledige controle. We hebben de onbewuste geest die veel over ons regeert en ook het resultaat is van de invloed van al die ontelbare tijdlijnen waar ik het hierboven over had. We zijn ook slaven van wie we zijn, rollen die we spelen, genderrollen, mentale rollen, ideeën en gehechtheden die we hebben over onszelf, over onze wereld en hoe we die zien.

In een standpunt van tijdloosheid is je verleden dat nog steeds, want het is een levenloos punt in de tijd waar je bewustzijn voorbijging, of naar keek. Dus je verleden maakt deel uit van al die alternatieve

tijdlijnen die uitmaken wie je nu bent, aangezien je ze beperkt kunt waarnemen met behulp van je beperkte binnen een mensenleven geheugen, ze zouden het dichtst bij je staan, hoewel deze nabijheid ook een illusie is omdat ze je allemaal vormen, herinner je ze of niet.

En een ander belangrijk punt is dat dit de dood overstijgt, al die tijdlijnen die samenkomen in de Singulariteit die je bent, en die vormen wie je bent, omvatten ook alle dingen die je deed in alle andere ontelbare levens die je daarvoor hebt geleefd.

Vanuit een ander gezichtspunt verklaart dit ook waarom er geen dood is en je die altijd overstijgt omdat er geen tijd is en je altijd "ergens" in leven bent. De dood is slechts een van de vele ervaringen die je hebt. En definieert jou ook. Wie je vandaag bent.

Gosia: Wow. Verbazingwekkende geestverruimende concepten. Ik begrijp het ergens in het achterste van mijn ziel.

Yazhi: Ik doe mijn best om met beperkte woorden de enorme grenzeloze uitbreiding van bewustzijn, van ego-zelfidentiteit over te brengen. Om uit te leggen waarom er geen dood is, of alleen maar bestaat vanuit een lager beperkt gezichtspunt en niet als iets meer uitgebreid.

De dood als zodanig is onmogelijk. Alleen vanuit het lagere gezichtspunt als een concept dat een persoon heeft over zijn eigen eindige aard. Dit eindige idee bepaalt hun waarde van de ervaring van het leven. En het wordt een angst die hen hun hele leven achtervolgt tot de dag dat ze sterven, de dag dat ze beseffen dat ze voor niets, zonder reden, bang zijn geweest voor de dood. Hun leven verspillend uit angst voor die tijd. De dood. De dood die nooit komt, die je alleen maar verandert en de mate waarin hangt alleen van jou af en van de ideeën en gehechtheden die je hebt.

De dood is reëler voor de andere mensen die, vanuit een lager standpunt, wel pijn hebben en veel te maken hebben met het verlies van een dierbare. Vanuit dat gezichtspunt is het bestaan van de dood onmiskenbaar! En het ontkennen ervan wordt misbruik. Dus dit is weer een voorbeeld van iets dat geldig is vanuit het ene gezichtspunt en niet geldig vanuit het andere.

En het kan zelfs gezien worden als een koppeling met de Federatie en haar misbruik makende ideeën en procedures betreffende de Aarde en haar bewoners. Want ook al is er geen dood, vanuit een ander geldig standpunt is er wel dood, en niemand kan zeggen dat dat niet zo is!

Maar, zoals ik zo vaak zeg, dingen vanuit een meer uitgebreid gezichtspunt, een meer uitgebreid bewustzijnspunt observatie van wat mensen op Aarde een hogere dichtheid gezichtspunt zouden noemen, er is geen dood en het is een kosmische onmogelijkheid die in tegenspraak is met de aard zelf van bewustzijn.

Dus de dood als zodanig is slechts een concept dat waarneembaar is vanuit lagere staten van bewustzijn en dichtheid. Toch is het nog steeds echt. En om het niet als echt te zien vanuit dat gezichtspunt is misbruik.

Maar rouwende familieleden daargelaten, voor het individu dat bang is voor de dood en op het punt staat te sterven, is er geen dood. De enige dood die voor zo'n individu in die toestand bestaat, is het idee, het concept van de dood dat hij of zij heeft ontwikkeld als gevolg van zijn opvoeding of cultuur en van de invloed van zijn of haar collectieve bewustzijn, dus een geloofssysteem en geen harde werkelijkheid.

Maar geloofssystemen die als geldig worden beschouwd zijn ook waarheid, althans voor degene die ze aanhangt. Het is hun waarheid. Maar het is wel de waarheid.

Dan komen we op het terrein van de zichzelf waarmakende "profetie" manifestaties waar, naarmate het individu dat gestorven is in een hogere staat van bestaan-dichtheid is, of eenvoudigweg van geest, hij geneigd zal zijn datgene waarin hij gelooft sneller en soms zelfs onmiddellijk te manifesteren.

Dus waar zij in geloven, zal zijn, als in hun wensen zijn hun bevelen, dus wat zij willen en in geloven zal zijn wat zij ervaren. Dus we gaan in op oude reeds gegeven concepten van mensen die sterven en in Jezus geloven, Jezus zal zich voor hen manifesteren, Boeddha voor degenen die Boeddha willen zien,

Allah voor degenen die Allah willen enzovoort, enzovoort.

Maar dit is slechts een simplistische verklaring voor zeer complexe fenomenen. Want het gaat veel verder dan alleen Boeddha of Jezus zien als ze sterven. Zij manifesteren hele gecompliceerde en uiterst rijke rijken of universa omdat dat is wie zij zijn, dat is waar zij in geloven, en stellig. Dit betekent dan dat zij naar welke plaats, planeet, rijken of waar dan ook gaan die zij werkelijk willen, niet oppervlakkig, diepgaand waarachtig geloof!

En een van de beste voorbeelden hiervan zijn alle rijken, plaatsen, en hoe ze ook genoemd worden van het hiernamaals. Als voorbeeld van wat ze op Aarde 4D of de geestenwereld noemen, zou voor mij de manifestatie zijn van een ingewikkeld collectief onbewuste van mensen die niet meer zijn in wat je de fysieke wereld kunt noemen, mensen die zijn komen te sterven, mensen die het vlees zijn ontstegen. Omdat ze een plotselinge dood hebben gehad, naast andere talloze redenen, hebben velen niet echt gemerkt dat ze dood zijn. Dus blijven zij voor zichzelf ingewikkelde schaduwwerelden van de zogenaamde materiële "echte" manifesteren. Waar zij ook overeenkomsten van perceptie vormen met andere mensen (zielen zo u wilt) die een gelijkaardige toestand delen. Dus ja, vanuit hun gezichtspunt bestaat de schaduwwereld na het leven wel degelijk. En die is net zo echt als alle andere werelden. Hoewel ik ze nooit in een lineaire "dichtheids"-schaal zou plaatsen, maken ze wel deel uit van de rijkdom van het universum, plaatsen om in te zijn, ervaringen en al.

Maar daar houdt het ook niet op, want voor hen is dat rijk, de "geestenwereld", waar zij in leven, als hun werkelijkheid, zo ook de rest van alle mensen die bestaan en leven in wat jij de "echte wereld" noemt. Er is geen enkel verschil, het is net zo nep als de geestenwereld, of net zo echt als de geestenwereld, zoals jij verkiest om het te zien!

Ze zijn ALLEMAAL geschapen met geest en bewustzijn, gebruik makend van zowel individuele perceptie gebaseerd op overtuigingen en ervaring, als ook van Collectieve Overeenkomsten.

En aangezien alles overeenkomsten zijn, geest, bewustzijn en gehechtheden, kunnen die regels naar geloven worden veranderd, verdraaid of aangepast. En dat is gemakkelijk als je eenmaal in een hoger rijk bent, maar dat is ook een idee. Dus alle werkelijkheid, materieel of niet, hoge dichtheid of niet, is allemaal bewustzijn. Daarom veranderbaar met de geest alleen. Wat ik probeer uit te leggen is dat we altijd in een etherische "astrale" wereld zijn. Er is geen materiële wereld.